

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Om en Jødepige

Citation: Wessel, Johan Herman: "Om en Jødepige", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid83564.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

I. Om en Jødepige.

Jeg synger, som jeg kan, om en ebraisk Skiønhed,
Hvis Øines muntre Glands og Ungdoms ferske Grønhed,
Hvis purpurrøde Mund og Kind, Kulør de Lax,
Har de Ulykker voldt, som jeg skal sige strax.
Dog ikke just saa strax; thi Læseren tillader,
Jeg falder først paa Knæe for alle Skialdes Fader.
Jeg veed vel, mellem os, det ikke nytter stort;
Men jeg dog giøre maae, hvad Folk for mig har giort.

Du, alle Skialdes Gud, og Vittighedens Dommer,
Som kaldes paa saa tit, og som saa sielden kommer,
Indblæs du selv min Sang, ifald du haver Tid,
Og om du ingen har, saa send en Muse hid.
Som send mig ikke een af disse Gadetøiter,
Men strax paa Pinde staaer, naar en Josias fløiter;
169 Men fremfor alle Ting (jeg tåler til en Ven,
For Guds Skyld, søde Faer! ei mine Ord igien)
For alting send mig ei den smageløse Luder,
Som indgav Langebek sit Juleaftens Sludder. - - -

II.

Jeg synger om en Mand, saa er den gamle Tone;
Hvad, om man sang engang for Løier om en Kone?
En Kone synes mig, maae ogsaa vel gaae an;
Siig, Læser! hvad du vil, en Kone eller Mand?
En Kone, siger du; velan! det er en Kone,
Som jeg for Rimets Skyld vil kalde Abelone.

Jeg synger om en Kone. - Hemistichen faldt.
Som synes Læseren,*) en Smule splittergalt;
Men troe, jeg hende nok herefter saa skal vende,
At hun mig ikke meer skal Hemistichen skiænde. - -